

Hirdetések:

1. **Pénteken** tartjuk a szentkeresztes végzős diákok **ballagását**. Délután 3-kor a 8.a, 4-kor a 8.b osztály tanulóit búcsúztatjuk a *Templomban*.

2. **Jövő vasárnap** a fél 10-es mise keretében lesz a hittanosok **Te Deum** **szentmiséje**. A tanévzáró misére várunk minden hittanost, diákot, pedagógust és szülőt!

3. Liturgikus ünnepek a héten: pénteken *Gonzága Szent Alajos szerzetesre*, szombaton *Fisher Szent János* és *Morus Szent Tamás vértanúkra* emlékezünk.

4. A **Ceglédi Katolikus Karitás**z gyűjtést hirdet, amivel a helyi rászoruló családok szeptemberi tanévkezdését szeretné segíteni. Jó állapotú iskolatáskák, tolltartók, ceruzák, füzetek felajánlását várna erre a szándékra. Akinek szándékában áll lecserélni jelenlegi, még használható iskolaszereit, a régieket pedig szívesen felajánlaná a rászorulóknak, leadhatja azokat a *plébániahivatalban* irodaidőben, illetve elhelyezheti azokat a *Szent Anna oltárnál*. Minden segítséget előre is köszönünk!

*Hallottál a fickóról, aki a cirkuszban kézigránátokkal zsonglőrködött? – Igen, írták az újságok, hogy kirobbanó sikert aratott. *** – Figyelj csak, apa! Holnap se fizess ki majd a lakbért! – De hát miért ne fizessem? – Mert a házmester azt mondta, hogyha holnap se fizetsz, nagy cirkusz lesz itt! *** Fizikaórán: – Fiacskám, mondj egy töltött részecskét! – Káposzta... *** – Vegyétek tudomásul, az osztály nyolcvan százaléka meg fog bukni. Mire a gyerek odasúgja a padtársnak: – Te, Jani, mi nem is vagyunk annyian...*

Hivatali idő: hétfőtől csütörtökig 9-13 óra között, pénteken 13-17 óra között.
Miserend: *Templom*: hétfő-péntek: 7:00, szombat: 18:00, vasárnap: 7:30, 9:30, 18:00; elsőpéntek: 7:00, 18:00. *Magyarok Nagyasszonya Kápolna*: kedd és szombat: 17:00, vasárnap: 8:30. *Csemő és Nyársapát*: vasárnap: 11:00. *Újszilvás*: vasárnap: 17:00.

Szentségimádás: *Templom*: szerda: 7:30, elsőpéntek: 17:00. *Magyarok Nagyasszonya Kápolna*: kedd: 17:30.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2024. június 16. XVII. évf. 24. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. *Tel*: +36-53-311-144

Számlaszám: MBH Bank Nyrt. 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

cegledromaikatolikusplebania@gmail.com

ÉVKÖZI 11. VASÁRNAP

*A válaszos zsoltár válasza: Mennyire jólesik nékem, * tégedet,
Uram, hálával dicsérem.*

A példabeszédek első századbeli világa üde, friss szellőként érint meg ma is. Kihallatszik belőlük az újdonság, amellyel Urunk Isten országát megközelíti. Ezek az életből vett hasonlatok tovább gondolásra valók, töprengésre készítenek. A ma idézett – az alvó földművesről és a növekedő vetésről szóló – példabeszéd épp azok számára lecke, akik azt hiszik: szabályozni, erőltetni tudják Isten országának megnyilvánulását. Isten jelenléte, meghívása – kegyelem. Ahogyan az elhintett magot vagy a kiszökkenő vetést sem lehet húzogatni, nógatni, hogy hamarabb nőjön tetszésünk szerint, az igazi nagy dolgok is csendben, a maguk rendje szerint alakulnak, fejlődnek, végül kiteljesednek. A megfogant magzatnak is kilenc hónapra van szüksége, amíg készen áll a születésre. Ugyanígy a vetésnek is majdnem ennyi időre van szüksége. A növekedés időigényes. Nem a látható munka befektetése dönti el a végeredményt, mert a termés igazából titok és csoda. Jézus itt nem a földműves lustaságát vagy nemtörődömségét hangsúlyozza, az ő munkája itt másodlagos. Emberi munkájának közreműködése nyilván fontos. „A mag növekedését, fejlődését, érlelődését jelentő erők azonban elrejtőznek a földműves tekintete és tevékenysége elől.” (Joachim Gnilka). Ahogyan az időjárásnak, úgy ennek a láthatatlan és

mégis valóságos irányításnak alázzal alá kell vetnie magát. Hiábavaló az ember fáradozása, ha nincs rajta Isten áldása – tartja a mondás. Ezen a szinten a segíts magadon, s az Isten is megsegít – inkább a jó lelkiismeret nyugalmát jelenti, semmint a túlzott aktivizmust. Jézus sem a munkát, hanem a nélkülözhetetlen isteni áldást emeli ki. Milyen szembetűnő modern emberünk „szélmalomharca” a természet erői ellen, amikor maga akarja meghatározni, hogy mikor essék az eső, hogy mikor teremjenek a fák. Mindent irányítani szeretnénk. Fejlett iparunkkal és technológiáinkkal túlszabályoztuk a növények, állatok viselkedését, télen friss, nyári zöldséget fogyasztunk, talajtól-időjárástól független, egyforma, szép, ízetlen, egészségtelen zöldségeket és gyümölcsöket „állítunk elő”, befolyásoljuk a természet törvényeit, kapzsiságunkban Istent is letaszítanánk trónjáról.

Jézus egy másfajta gondolkodást kér. Isten országának újszerű törvényeire utal, ahol a növekedést, a termést Isten adja. Mi lényegesen nem befolyásolhatjuk a folyamatot. Csak megrendülve, hittel szemlélhetjük a tényt, hogy az ő beavatkozása nélkül nincs áldás, nincs élet. Jézus példabeszéde felvilágosítást ad a kegyelem működéséről. Ahogyan a vetés észrevétlenül, a maga természetességében növekszik, Isten kegyelme sem csap zajt maga körül. Csendben végzi lelkünket megtermékenyítő, pótolhatatlan munkáját. A jó, az evangélium szelleme is ugyanilyen rejtett, de hatásos módon járja át a hívők által világunkat, a világot. A számunkra megszokott kimutatások, teljesítmény és nagy számok elvei a hit belső törvényeinél mellékessé válnak. A tizenkét apostolra támaszkodó jézusi közösség is egyházzá terebélyesedett a történelem folyamán. Nem kell félnünk pozíciónk vagy kevés „befolyásunk” miatt. Sokkal többet nyom a latban, hogy Isten országa túléli az időt. A parányi kezdetből ellentmondást nem tűrően kibontakozik uralmának teljessége. *(Sebestyén Péter atya)*

Ferenc pápa üzenete a gyermekek 1. világnapjára (1. rész)

Mindenekelőtt személyesen mindegyiketeknek cízem, neked, kedves leány, és neked, kedves fiú, mert „drága és becses” vagy Isten szemében, ahogy a Biblia tanítja, és ahogy Jézus is számos alkalommal tanújelét adta. Ugyanakkor mindenkinek cízem ezt az üzenetet, mert fontosak vagytok, és mert együttesen, közel és távol élők, kifejezitek közös vágyunkat a növekedésre és a megújulásra. Emlékeztetek bennünket arra, hogy

mindannyian gyermekek és testvérek vagyunk, hogy mindannyian azért élünk, mert valaki világra hozott, és hogy nem tudunk növekedni mások nélkül, akiknek szeretetet adhatunk és akiktől szeretetet kaphatunk.

Ti mindannyian, kedves lányok és fiúk, öröme vagytok szüleiteknek és családotoknak, de öröme az emberiségnek és az Egyháznak is, ahol mindenki egy-egy szem egy nagyon hosszú láncban, amely a múltból indulva és a jövőbe nyúlva az egész világot átfogja. Ezért azt ajánlom, hogy mindig figyelmesen hallgassátok meg a felnőttek történeteit: édesanyátok, édesapátok, nagyszüleitek és dédszüleitek történeteit. Kérem, ne feledkezzetek meg azokról, akik közületek, bár még nagyon fiatalok, már betegséggel és nehézségekkel küzdenek kórházban vagy az otthonukban; akik a háború és az erőszak áldozatai, akik éheznek és szomjaznak, akik az utcán élnek; akiket elszakítanak szüleiktől, és akik katonaként harcolni vagy menekülni kényszerülnek; akik nem járhatnak iskolába, akik bűnbándáknak, a kábítószernek vagy a rabság más formáinak, vagy visszaélésnek az áldozatává válnak. Hallgassátok meg, sőt, hallgassuk meg őket, mert szenvedéseiken keresztül a valóságról beszélnek nekünk, könnyekben megtisztult szemmel és azzal a jó utáni fáradhatatlan vágyakozással, amely azoknak a szívében éled, akik a maga valóságában látták a gonosz rútságát.

Kis barátaim, ahhoz, hogy mi magunk megújuljunk és megújítsuk a világot, nem elég, ha egymással közösségben vagyunk: egységben kell lennünk Jézussal. Tőle sok bátorságot kapunk: ő mindig közel van hozzánk, Lelke előttünk jár és kísér bennünket utunkon. Jézus azt mondja nekünk: „Íme, újjáteremtek mindent!” (Jel 21,5); ezt a gondolatot választottam első világnapotok témájaként. Ezek a szavak arra hívnak bennünket, hogy a Lélek által bennünk és körülöttünk teremtett újdonságot olyan buzgón fogadjuk, mint a gyermekek. Jézussal együtt új emberiségről álmodhatunk és testvéribb, közös otthonunkra jobban figyelő társadalomért dolgozhatunk. Ez olyan egyszerű dolgokkal kezdődik, mint mások üdvözlése, az engedélykérés, a bocsánatkérés vagy a köszönetmondás. A világot elsősorban apró dolgok által tudjuk átalakítani, és nem szabad szégyellnünk, hogy csak kis lépéseket teszünk. Sőt, kicsiségünk emlékeztet arra, hogy magunkban gyengék vagyunk és az egy test tagjaiként szükségünk van egymásra.